

A.F.
20.01.12.

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL PLOIEȘTI
SECȚIA A -II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr.

DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE PRAHOVA	
Nr. Inreg.	8054
Date	20. IAN. 2012

DECIZIANR.

Ședința publică din data de noiembrie 2011

Președinte -
Judecător -
Judecător -
Grefier -

Pe rol fiind pronunțarea asupra recursului formulat de reclamanta **P.F.A.**
prin reprezentant legal , domiciliat în

tr.

împotriva sentinței nr. 7 octombrie 2010 pronunțată de Tribunalul , în
contradictoriu cu pârâtele **Direcția Generală a Finanțelor Publice** și
Administrația Finanțelor Publice ambele cu sediul în
județul

Dezbaterile și susținerile părților au avut loc în ședința publică din data de
27.10.2011, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată care face parte
integrantă din prezenta, când instanța, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat
pronunțarea cauzei la data de 3.11.2011, dată la care a pronunțat următoarea hotărâre:

CURTEA

Deliberând asupra recursului de față, reține următoarele:

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Tribunalului ab nr.
reclamanta PFA a solicitat , în
contradictoriu cu pârâtele D.G.F.P. și A.F.P. nularea deciziei nr.
deciziei de impunere nr. a raportului de inspecție
fiscală din data de 12.11.2007 .

În motivarea cererii, reclamanta a arătat că în perioada 11.09.2007 -
12.11.2007 s-a efectuat verificarea activității desfășurată de aceasta pentru perioada
01.01.2004-31.12.2006, în urma căreia s-a apreciat că reclamanta datorează bugetului de
stat diferențe de impozit anuale, obligații fiscale accesorii, T.V.A. și obligații fiscale
accesorii acesteia din urmă până la data de 30.10.2007.

Reclamanta a susținut că rezultatele controlului nu sunt reale, iar suma
reținută nu este datorată, la aceasta ajungându-se prin aprecierea ca nedeductibile fiscal
a unor cheltuieli efectuate de PFA, ceea ce a dus la majorarea impozitului anual datorat;

()

()

aceeași situație s-a repetat și la calcularea T.V.A. și a obligațiilor fiscale accesorii pe perioada 26.01.2007 - 26.10.2007.

Astfel, pentru anul 2004 au fost radiate greșit : suma de 2.000.000 lei , care reprezintă o cheltuială impozit pe venit, sumele de 4042937 lei și 5475891 lei, deși bonurile fiscale îndeplinesc condițiile legale pentru a justifica plățile, suma de 344800 lei - cheltuieli cu articole feronerie , față de existența facturii fiscale nr.

1.2004, deoarece bonurile fiscale îndeplinesc condițiile legale pentru justificarea plăților. De asemenea, reclamanta a arătat că există contract de comodat pentru autovehicul , contract ce nu a fost solicitat de către organul de control; s-a radiat greșit suma de 1.507.781 lei, deoarece suma nu reprezintă articole personale, acestea fiind necesare pentru igienizarea magazinului; la lit. h și i sumele sunt greșit radiate, bonurile fiscale îndeplinind condițiile legale, iar în ceea ce privește suma de 51.196.631 lei - greșeli de calcul, organul de control nu a precizat în ce constau acestea.

În ceea ce privește anul 2005, organul de control a înscris în tabelul cu obligații cifre pe care nu le explică și nu le justifică, iar referitor la anul 2006, a arătat reclamanta că suma de 1327 lei reprezintă impozit pe venit achitat, cheltuiala menționată legal în registrul de încasări și plăți; pentru suma de 23 lei există documentul justificativ pentru plata impozitului pe clădiri (chitanța nr. 01369/15.03.2006), iar bonurile fiscale înregistrate îndeplinesc condițiile legale pentru a justifica plățile (lit. c, d, e). Referitor la suma de 441,6 lei arată că aceasta a fost greșit radiată, deoarece există dovada că plata este legală (contractul nr. 24.09.2005), iar referitor la lit. g, h, i - există bonuri fiscale care îndeplinesc condițiile legale pentru justificarea plăților; în ceea ce privește lit. j , sunt menționate greșeli de calcul fără a se preciza în ce constau aceste greșeli.

Referitor la T.V.A. și accesorii, suma reținută este greșită, întrucât nu s-au luat în considerare toate cheltuielile; pentru anul 2007 calculul este greșit, neluându-se în considerare toate actele prezentate , fără proces verbal de predare-primire, iar pentru anul 2007 s-a achitat chiria aferentă terenului cu două chitanțe în valoare de 67.800.000 lei , ce nu au fost luate în considerare la calcularea T.V.A.

A susținut în continuare reclamanta că organul de control nu a luat în considerare alte cheltuieli cuprinse în facturile enumerate detaliat și cota din cheltuielile achitate de PFA pentru energie electrica și întreținere la apartamentul în care își are sediul și pentru care există încheiat contract de comodat începând cu anul 2004.

Prin întâmpinarea formulată paratele au solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată, arătând că în urma controlului efectuat pentru perioada ianuarie 2004-decembrie 2006 au fost considerate nedeductibile o serie de cheltuieli în suma de 15.947 lei, acestea reprezentând înregistrări eronate (preluare eronata de solduri , erori de calcul, preluare eronata în registru a sumelor înscrise în documentele justificative etc.), lipsind documente justificative, cheltuielile fiind considerate nedeductibile fiscal. De asemenea , au fost înlăturate facturi emise pe numele unei persoane fizice, alta decât PFA cheltuieli cu obiecte și articole personale , cheltuieli cu benzina și consumabile auto (în condițiile în care în timpul controlului nu a fost prezentat niciun document din care să rezulte existența unui autovehicul în patrimoniul PFA), cheltuieli cu utilitățile , aferente domiciliului soților , plata abonamentului încheiat de persoana fizică pentru telefonul mobil și nu în numele PFA și

()

()

plata impozitului pe venit, apreciate in mod eronat de reclamantă ca fiind deductibile fiscal , în pofida dispozițiilor art. 48 alin. 7 lit. c din Codul fiscal .

In ceea ce privește TVA, verificarea a vizat perioada ianuarie 2004-septembrie 2007, interval in care s-au constatat o serie de deficiente, respectiv frecvente erori de calcul si înregistrare, dublarea unor venituri, omisiuni in înregistrarea unor monetare, neînregistrarea cronologica a documentelor justificative.

În cauză au fost administrate probele cu înscrisuri și expertiză contabilă.

Prin sentința nr.220 pronunțată la data de 14 aprilie 2009 Tribunalul respins ca neîntemeiată acțiunea reclamantei.

Prin decizia nr. Curtea de Apel Ploiești - Secția comerciala si de contencios administrativ si fiscal a admis recursul declarat de reclamanta , a casat sentința si a trimis cauza spre rejudecare la aceeași instanța de fond.

Pentru a dispune astfel instanța de control judiciar a reținut ca proba cu expertiză contabilă nu a avut în vedere toate actele financiar-contabile ale recurentei.

S-a reținut că se impune completarea probatoriului cu un supliment de expertiză financiar-contabilă, supliment care nu se poate administra în recurs , conform art. 105 Cod de procedură civilă; la realizarea acestui supliment urmează să se aibă în vedere actele financiar-contabile depuse ca înscrisuri noi de către recurentă în recurs (filele 16-107).

Cauza a fost înregistrata la Tribunalul

In fata instanței părțile au învederat că expertiza administrata in primul ciclu procesual a avut in vedere toate înscrisurile. Cu toate acestea, s-a dispus efectuarea unui supliment de expertiză, acesta fiind depus la dosar (filele 18-19), in care se arata ca în raportul de expertiza inițial depus sunt menționate toate actele financiar-contabile avute in vedere.

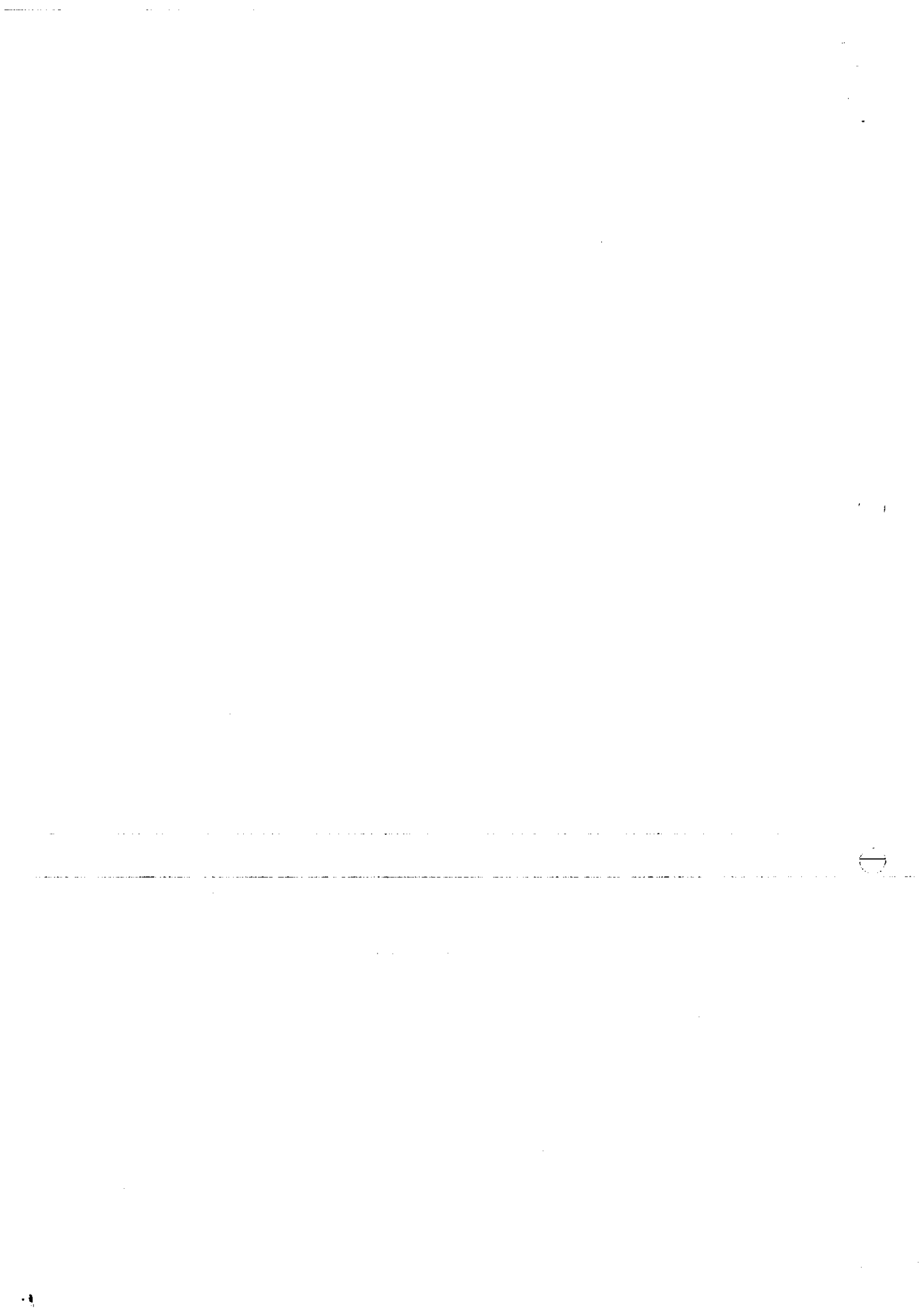
Instanța de fond a reținut că la dosar nu se află acte contabile care să nu fi fost cercetate de expert.

După analizarea actelor și lucrărilor dosarului, Tribunalul , prin *sentința nr. în data de* respins ca neîntemeiată acțiunea formulată de reclamantă, reținând că în urma controlului efectuat de organele de inspecție fiscala pentru perioada ianuarie 2004 - decembrie 2006 au fost considerate nedeductibile cheltuieli efectuate de reclamanta in suma de 15.947 lei, după cum urmează:

1. suma de 8748 lei nu a fost justificata cu documente, in sensul ca provine din preluarea eronata de solduri, erori de calcul, preluare eronata in registru a sumelor înscrise in documentele justificative. Prin urmare, chiar daca exista facturi fiscale pentru aceasta suma, acestea au fost defectuos înregistrate in contabilitate.

2. suma de 3814 lei reprezintă cheltuieli înregistrate de reclamanta in evidenta contabila, fără a avea la baza documente justificative. Astfel, înregistrările s-au efectuat in baza unor bonuri fiscale care nu conțin mențiunile impuse de OMF nr. 903/2000. Împrejurarea ca ulterior reclamanta a prezentat o serie de facturi fiscale nu este concludentă, cum eronat susține expertul, căci nu reiese legătura dintre facturile in discuție și înregistrările contabile efectuate anterior.

3. suma de 1858 lei reprezintă cheltuieli efectuate de reclamanta in scop personal si care nu sunt deductibile, astfel: suma de 34 lei reprezintă cheltuieli

înregistrate în baza unei facturi emise pe numele unei persoane fizice, alta decât contribuabilul; suma de 151 lei reprezintă cheltuieli cu obiecte și articole personale în privința cărora nu s-a justificat ca au fost folosite în interesul activității (prosoape, oțet vodca); suma de 1208 lei reprezintă cheltuieli cu benzina și consumabile auto, în condițiile în care în timpul controlului nu a fost prezentat nici un document din care să rezulte ca autoturismul Dacia _____ r. de înmatriculare _____ deținut în baza unui contract de comodat, a avut numărul de înmatriculare preschimbat, deși aceasta obligație a schimbării numărului de înmatriculare era impusă a fi efectuată până la data de 31 decembrie 1998, situație care prezumă nefolosirea acestui autoturism și, deci, nejustificarea cheltuielilor pretins a fi fost efectuate; suma de 23 lei, cu titlu de impozit pe clădire nu este deductibilă fiscal, întrucât reclamanta PFA nu are în proprietate clădiri; suma de 442 lei reprezintă cheltuielile cu plata abonamentului de telefonie mobilă, neputându-se prezuma generic, așa cum susține expertul, ca telefonul mobil îndeplinește un rol important în desfășurarea activității, întrucât abonamentul nu a fost încheiat pe numele PFA.

4. suma de 1527 lei reprezintă cheltuieli cu plata impozitului pe venit, care, potrivit reglementării exprese din Codul fiscal, nu este cheltuielă deductibilă.

În ceea ce privește taxa pe valoare adăugată colectată reclamanta nu a respectat prevederile legale privind faptul generator și exigibilitatea TVA, fiind constatate erori de calcul și de înregistrare, cum ar fi erori de adunare, dublarea unor venituri, omiterea de la înregistrare a unor monedare, documente care nu au fost înregistrate cronologic. Totodată, s-a dedus TVA fără a avea la baza documente justificative, în sensul că facturile au fost emise pe numele unor persoane fizice și nu pe numele persoanei fizice autorizate, bonurile fiscale nu au fost completate cu informațiile prevăzute în legislație. Așadar, exercitarea dreptului de deducere a TVA a fost efectuată pe bază de documente ce nu îndeplinesc condițiile prev. de art. 146 alin. 1 din Legea 571/2003: Frecvent reclamanta a înregistrat procese verbale de scoatere din gestiune cuprinzând produse expirate, precum și pentru consum propriu, cu încălcarea HG 831/27.05.2004. Astfel, în mod corect organul fiscal a stabilit TVA suplimentară de plată în suma totală de 6060 lei, ca diferență între TVA colectată, de 15728 lei și TVA deductibilă de 9668 lei.

A mai reținut instanța de fond că, deși expertul susține ca reclamanta nu are TVA de plată și invocă în acest sens lipsa documentelor contabile, acesta nu indică în concret care este cauza diferenței de TVA deductibilă, așa cum reține în anexa nr. 5, ceea ce atrage înlăturarea concluziilor formulate.

Împotriva sentinței nr. _____ lin data de _____ pronunțată de Tribunalul _____ declarat recurs P.F.A _____ reprezentată legal de _____, solicitând admiterea recursului, modificarea în tot a sentinței, în sensul admiterii acțiunii precizate și obligarea părților de a restitui sumele de bani reținute până în prezent.

În motivarea recursului se arată că hotărârea recurată este nelegală și netemeinică, aceasta cuprinzând motive contradictorii și interpretând greșit actul juridic dedus judecății.

Din raportul de expertiză întocmit în cauză rezultă că reclamanta nu are nicio datorie față de DGFP

Mai susține recurenta că pârâta nu a formulat obiecțiuni la raportul de expertiză întocmit în cauză, ceea ce înseamnă că este de acord cu concluziile acestuia.

Se arată de către recurentă că, în mod greșit, instanța a reținut că expertul nu indică în concret cauza diferenței de TVA deductibilă.

În drept au fost invocate dispozițiile art. 304 pct. 7 și 8, 304 ind. 1 Cod de procedură civilă.

Intimata-pârâtă DGFP _____ n nume propriu și pentru Administrația Finanțelor Publice _____ a depus concluzii scrise, prin care solicită respingerea recursului ca nefondat și menținerea sentinței recurate ca fiind temeinică și legală.

Examinând sentința recurată prin prisma criticilor formulate și a temeiurilor prevăzute de art. 304 Cod de procedură civilă, precum și sub toate aspectele potrivit art. 304¹ Cod de procedură civilă, Curtea reține că recursul este fondat, potrivit considerentelor ce urmează:

Prin expertiza întocmită în cauză de expertul contabil _____ au fost determinate debitele fiscale datorate de reclamantă PFA _____ și anume suma de 478 lei impozit pe venit pentru anul 2006 (filele 167-173, 18 dosar fond), expertul analizând atât actele fiscale contestate, cât și documente înfățișate de reclamantă, care fie nu au fost luate în considerare de organele de control, fie nu au fost prezentate acestora cu ocazia controlului fiscal.

În combaterea concluziilor expertului intimata-pârâtă DGFP _____ a susținut că pentru toate documentele justificative și de evidență financiar-contabile prezentate de către contribuabil-reclamanta în timpul inspecției fiscale a fost încheiat un proces-verbal de ridicare de înscrisuri, precum și faptul că reclamanta a dat o declarație pe proprie răspundere prin care confirmă împrejurarea că a pus la dispoziția organului de inspecție toate documentele justificative.

Sub acest aspect Curtea constată, însă, că în cauză nu se regăsesc aceste anexe ale raportului de inspecție fiscală, încheiat la data de 12.11.2007, deși pârâtei i-a fost solicitată depunerea documentației care a stat la baza întocmirii actelor administrative contestate.

În aceste condiții, instanța de fond în mod greșit a înlăturat concluziile expertului contabil, întemeiate pe documentele înfățișate de reclamantă și depuse la dosar, tribunalul dând o interpretare eronată și diferențelor constatate de expert în anexele raportului de expertiză.

Astfel, în raport de ansamblul probatoriu Curtea reține că pentru anul 2004 rezultatul final al activității reclamantei îl constituie o pierdere de 1375 lei, diferența față de suma stabilită la inspecție fiind determinată de o serie de facturi fiscale și chitanțe emise pentru suma de 3.995 lei, neprezentate cu ocazia controlului, precum și de 5 documente pentru suma de 7.252 lei, care, în mod greșit, au fost înlăturate de pârâtă. De asemenea, în anul 2005 reclamanta a înregistrat pierdere de 625 lei, rezultat stabilit de expert pe baza tuturor documentelor puse la dispoziție de reclamantă.

Pentru anul 2004, pentru suma de 12.083.985 lei ROL expertul a constatat existența contractului de comodat pentru un autovehicul - contractul nr.1 încheiat la data

)

1

de 2004, atestat de avocat ; împrejurarea că autovehiculul nu avea certificatul de înmatriculare schimbat nu poate duce la concluzia că reclamanta nu a folosit acest mijloc de transport și la neluarea în considerare, în consecință , a cheltuielilor pentru benzină și combustibil auto.

De asemenea, pentru suma de 5.475.891 lei ROL și respectiv 2.253.000 lei ROL se reține că au fost respectate dispozițiile legale incidente - art. 2 din Ordinul nr. 903/2000 al Ministrului Finanțelor, privind modificarea modelelor și normelor de întocmire și utilizare a unor formulare și introducerea de noi formulare în activitatea financiară și contabilă , deoarece cheltuielile cu încărcarea buteliilor de aragaz și, respectiv materiale de amenajare spațiu sunt justificate cu facturi fiscale și chitanțe, iar nu cu bonuri fiscale emise de aparate de marcat electronice fiscale , potrivit constatărilor expertului contabil.

04.

În ceea ce privește suma de 1.507.781 lei ROL , aceasta în mod greșit a fost considerată de pârâtă ca plătită pentru bunuri utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale, în fapt aceste bunuri fiind necesare pentru desfășurarea activității reclamantei , folosite pentru curățenie și vândute ca mărfuri.

Erorile de calcul și de înregistrare reținute de organul fiscal , în sumă de 51.196.631 lei ROL , cât timp nu au fost indicate în mod expres, cu referire la documentele contabile ale reclamantei, în mod corect au fost considerate de expert ca nejustificate prin raportul de inspecție fiscală.

Analizând în continuare veniturile și cheltuielile reclamantei în anul 2006, pentru considerente similare cu acelea reținute la considerarea drept cheltuieli deductibile în anul 2004 , Curtea va constata , de asemenea , întemeiate concluziile expertului contabil , care a determinat diferențe ce au dus la reducerea obligațiilor către bugetul de stat, motivat de prezentarea de documente justificative care nu au fost înfățișate de reclamantă organelor de control și de respingerea în mod neîntemeiat de pârâtă a altor documente emise pentru suma de 4.429,59 lei.

Totodată Curtea reține că pe toată perioada verificată reclamanta nu datorează plata TVA și, în consecință, nu datorează nici obligațiile fiscale accesorii calculate în raportul de inspecție fiscală, revenindu-i numai obligația de plată a impozitului în cuantum de 478 lei pentru anul 2006. Astfel , față de raportul de inspecție fiscală , din anexele raportului de expertiză reiese o diferență în plus de 8.169 lei TVA deductibilă , față de TVA colectată în minus de 2.652 lei.

Pentru considerentele expuse , constatând întemeiate criticile recurente, Curtea va da eficiență art. 312 alin.1 Cod de procedură civilă raportat la prevederile art. 304 pct. 9 Cod de procedură civilă și va admite recursul, va modifica în tot sentința recurată , în sensul că va admite acțiunea în parte , va anula în parte decizia nr.

decizia de impunere nr. , raportul de inspecție fiscală din , în sensul că din suma contestată va menține obligația la plata sumei de 478 lei, impozit pe venit din anul 2006, conform expertizei contabile.

În baza disp. art. 274 Cod de procedură civilă pârâtele vor fi obligate la plata sumei de 200 lei cheltuieli de judecată către reclamantă, reprezentând onorariu expert, în măsura admiterii pretențiilor sale.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE

Admite recursul formulat de reclamanta **P.F.A.**
prin reprezentant legal domiciliat în
ral nr. , județul , împotriva
sentinței nr. din octombrie 2010 pronunțată de Tribunalul în
contradictoriu cu pârâtele **Direcția Generală a Finanțelor Publice** și
Administrația Finanțelor Publice mbele cu sediul în str.

Modifică în tot sentința nr. pronunțată de Tribunalul
în sensul că admite acțiunea în parte, anulează în parte decizia nr.
decizia de impunere nr. și raportul de inspecție
fiscală din în sensul că din suma contestată menține obligația la plata sumei
de 478 lei, impozit pe venit din anul 2006, conform expertizei contabile.

Obligă pârâtele la plata sumei de 200 lei cheltuieli de judecată către
reclamantă.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică azi, 3 noiembrie 2011.

PREȘEDINTE,

JUDECĂTOR,

JUDECĂTOR,

GREFIER,

Red. LFA

Dact. / 2 ex./ 6.12. 2011

Dosar 3953/105/2008 al Tribunalului

Jud.

Operator de date cu caracter personal

nr. notificare

